

M:2
200.090

83ZK

Gradang
bersek.

E.R.

[illegible]

E 906
(3. kötet)

A'

N E M E S M A G Y A R

D Á M Á K H O Z,

É S

K I S A S Z S Z O N Y O K H O Z

S Z Ó L L Ó

V E R S E K,

M E L L Y E K E T

Egy meg változhatatlan-búzgó szívvvel bíró

H A Z A F I,

a' most közelebb történt

V Á L T O Z Á S O K R A

nézve a' meg nevezett

S Z É P N E M N E K

mulatfágára, és gyönyörködtetésére

ki botsátott.

POZSONBAN, és KOMÁROMBAN,
SIMON PÉTER WÉBER költségével, és betűivel. 1790.

66.
Gyenge szellők lengedeznek,

Lebeg zöld ág' levele;

Hűs árnyékok enyhítenek,

Szépen zúg a' tsermelye.

Szépek itt is a' virágok,

Mosolyognak kertünkben,

Vagynak itt is szép LEÁNYOK,

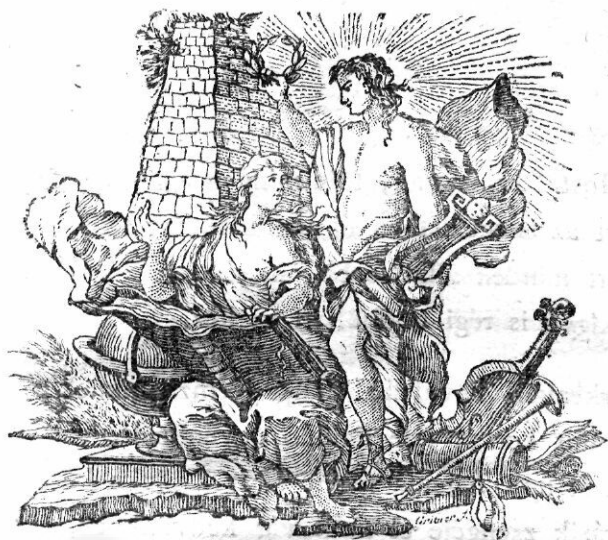
Vagyon érzés szívünkben.

Római.

10.
ER 280
(3. p. 4.)

MZ00.090:2

Múzsám! Szakoltzának hadd el most Vidékét,
Fejér hegyek alatt fekvő Megyei részét,
Az ugró Tótoknak lakását, és fészket,
Esméred mindenkép' immár ennek népét.

Repülj gyorsan beljebb a' Magyar Hazába,
Minden Helységébe, minden Várossába,
Menj Hertzegek', Grófok', 's Bárok' Kastélyjába,
Nemesség', 's Városi Polgárok' házába.

Vesd mindenütt fzeded' Hazánk' szép Nemére,
Kegyes természetnek az ő Remekére,
Tekints mindeniknek testére, fejére:
Fogod vélni nézel a' napnak fényjére,

Most Tavas van, tőle minden újjulást vesz,
Mert az természetben új munkálódást tesz,
Azért minden állat szebb, frisebb, 's vígabb lesz,
A' kígyó is régi bőriből ki vetkez.

Érkeztén Tavaszfa drága Nemzetünknek,
El múlt komor tele sínlődő ügyünknek,
Rózsát nyit hajnala régen vártt Egünknek,
Tsirázik zsengeje el múlt víg kedvünknek.

Nem tsak Ibolyákat látunk a' kertekben,
Nem tsak Kükürtsöket a' kopár mezőkben,
Nem tsak új levelit a' fáknak erdőkben,
Hanem közönséges változást mindenben,

Úgy van, mert tekintsél most minden Dámára,
Akár Várasbéli Polgárnék' fizamára,
Ezeknek hajadon, 's kisebb Leányjára,
Vonta őket tavasz a' régi rámára.

Nem látisz Theátrumra illő kalápokat
Fejeken: rút ketretz formájú Búbokat,
Nem látol *alla Türk* épült Turbányokat,
Sem *alla Vaszington* halmazott Tornyokat.

Nintsen

Nintsen most *Karakó*, *Frak*, *Furó* a' tagján,
Nem tsüggnek *Bufányok*, mint dobok' oldalán,
Barát nagy *Kaputz* is nem fekszik a' vállán,
Nem függ nyírott haja félig a' homlokán.

Hanem Fő -- Fő -- Fő -- de: Ímé nem szólhatok;
Mert öröm könyveket szememből húllatok,
Jó, hogy árja miatt így is dadoghatok:
Fő -- Fő -- óh szívemen fent ható szózatok!

Apad már öröömöm özöne szívemről,
Ennek súlyos terhe hanyatlik nyelvemről,
Szóllok hát Hazánkban élő szép Nememről,
Szóllok: mert tartozom, hogy szóljak Véremről.

Magyar Főkötője van minden Dámának,
Avagy farkát éri vége Fátyolának,
Gyöngyös párták fején ezek' Leányának,
Refszketők, arany lántz ékei hajának.

Egygyikének nintsen petzkes *Verdigályja*,
Dombos farotskájok a' szoknyát meg álja,
Vállokat ha Szabó varni jól találja,
Van é szebb teremtés? bár minden vizsgálja.

Bé hajlott derekuk úgy áll, mint az káva,
Bezzeg! mint *Schaketli*, ez nem olyan gyáva,
Hanem szép, mint farkát ki terjesztő Páva,
Nem mutat illy szépet sem Indus, sem Jáva.

Szép gyenge karjait Bíbor bodorítja,
Alabastrom nyakát Gyöngy, Gyémánt szorítja.
Melyjének dombjait szint' azzal borítja,
Márvány szíveket is magához hódítja.

Félig arany retzés kamuka szoknyája,
Arany virágokkal van elő ruhája,
Gyöngyös Párta övök módos a' formája.
Arpádnak is így járt kedves Etelkája.

Hogy ha rövid mentét vélzen a' testére,
Kótsag tollas bársony isákót tesz fejére,
Karmazsin tsizsmát húz lába gyengéjére:
Bellónát, Amazont látsz nézvén képére.

Tekíntsd az idegen Dámát, 's Afzszonyokat,
Kik *Anglést* viselnek, avagy is *Szakokat*,
Palatindlit, *Krézlit*, és más *Flink flankokat*,
Szólljál igazságot meg látván azokat:

Hason-

Hasonlíthatod é azokat ezekhez?
Azok' öltözetét ezen öltözethez,
A' panyolaságot jól álló rendekhez,
Nem villával hányt ez; van öntve testekhez.

Óh Hazánkban nevelt kegyes Bálványkáink,
Tátrán, Fátrán, Mátrán legelt Báránykáink,
Mí Magyar Dámáink, kedves Leánykáink,
Egy fészekben velünk ki költt Galambkáink.

Tí meg érdemlitek, hogy tüzek égjenek,
Mellyekre szűz *Veszták* szent temjént hintsenek,
Áldozatot Nimphák, és Múzsák tegyenek,
És Neveitekre innepet üljenek,

Ditsőség' Ofzlopa néktek emeltessen,
Arra Tí Nevetek mind ki metfzettessen,
Borostyán kofzorú felikbe tétessen,
Fámától Nevetek Égig hírdettessen.

Parnassus' Múzsái hogy muzsikáljanak,
Faunus, Driadesek vígan tántzoljanak,
Orpheus, Arion hogy furogláljanak,
Sirenek Múzsámmal ekkép' danoljanak.

MAGYAR DALL.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Magyar Dall.

Verbunkos Nótára.

First system of musical notation. The treble staff has a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. The bass staff has a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. The lyrics are written between the staves.

Fün dök lö Ka Lank nak Fény nye,
Nem ze tiink nek Di sze 'kény nye,

Second system of musical notation. The treble staff has a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. The bass staff has a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. The lyrics are written between the staves.

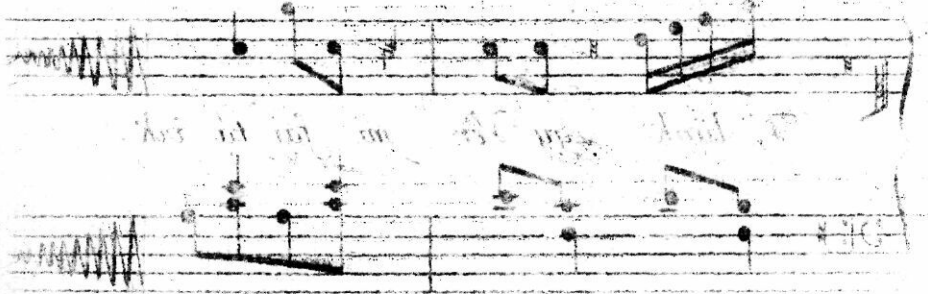
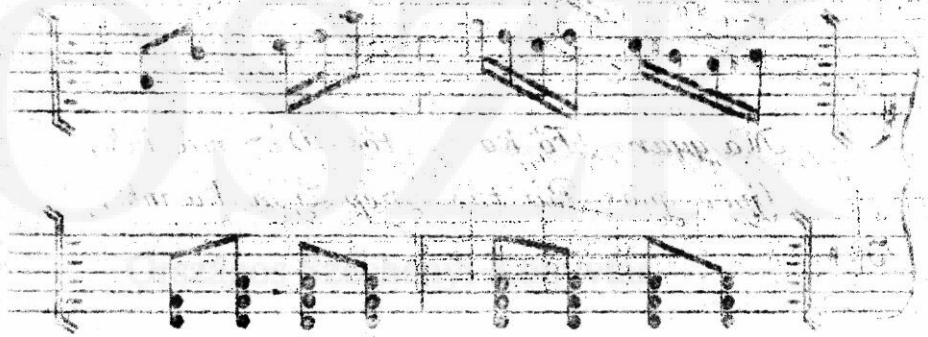
Ma gyar Fö kö tös Dá má ink,
Gyön gyös Pár tás szép Lyán ka ink,

Third system of musical notation. The treble staff has a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. The bass staff has a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. The lyrics are written between the staves.

Vé lünk egy Vér mi faj tá ink.

Wagner's Dream

Tündöklő Hazánknek Fényje,
Nemzetünknek dífje, 's kényje,
Magyar Főkötös Dámáink,
Gyöngyös Pártás Lyánkáink,
Vélünk egy vér mí fajtáink-

2.

Nintsen Cziprus Szigetjébe,
Szebb virág Vénus' kertjébe,
Mint Tík vagytok szép Alakok,
Angyalt képző ábrázatok,
Isten Afzszonyi rajzatok-

3.

Tíéd szívem édes kintsem!
Ennél drágább semmim nintsen,
Abba égő tüzet hintel,
Ha katsintva rám tekintel,
Elég tsak ha újjal intel-

4.

Hajja Magyar szép Menyetske!
Szép, mint piros begyű fetske,
Tsótsi szívem dőlj ölembé,
Nyúgodjál én kebelembé,
Jaj! olvadok melegembe.

B

Érdem-

Érdemletek is Tí minden szeretetet,
Mert elő vettétek azon öltözetet,
Mellyel Öseitek fedezték testeket,
Mind addig, a' meddig ki adák lelkeket.

Valameddig Tí az idegen ruhákat
Viseltétek holmi entzen bentz tzundrákat,
Nem esmérte Világ a' Magyar Dámákat,
Hanem személyekben annyi áll artzákat.

Töröknek, Tatárnak, 's Persa' Felesége,
Idegen köntösnek meg hitt ellenfége,
Honnyának köntöse azoknak szépsége,
Az ő tulajdona, az ő ékessége.

Múzsám is egyedül abban kevélykedik,
Hogy Isten Magyarinak teremté, kérkedik,
Magyar köntössében kivált gyönyörködik,
Pajtássán idegent látván törekedik.

Szólljál hát végtére, Múzsám Dámáinkhoz,
Szólljál mind Nemtelen, 's Nemes Leányinkhoz,
Esedezz, borúljál ezek' lábaihoz,
Öfzve tett kezekkel járúljál azokhoz.

Mivel

Mivel e' Világba azt minden Nemzetfég
Vallja: hogy a' Magyar öltözet olly szépség,
Mellyből is ki tetfzik nem tsak az ékesség;
Hanem Méltóság is, és különös Felség.

Kérjed őket, többé hogy ne változzanak,
Mostoha Módiknak ők békét hadjanak,
Magokból Maskarát hogy ne formáljanak,
Ki nevetésekre okot ne adjanak.

Soha Fejeikhez ne nyúljon a' Frizér,
Ennek Fürtözése Magyar főhöz nem fér.
Ne kortoskodjanak, mert a' semmit sem ér,
Halálig buzogjon benne a' Magyar vér.

Mutassák meg ők is hogy állandósággal
Bírnak; és tellyesek Haza buzgósággal,
Magyarok ruhában, szívben valósággal.
Nem gondolnak semmit holmi díbdábsággal.

Ha valamellyike közülök változna,
Idegen ruhával újra takarkozna,
Ez fertelmességre másokat is hozna,
És nagy botrántkozást Hazánkba okozna:

Kívánj Múzsám! áldást illyennek fejére,
Hogy rüh, fekély szálljon ő gyenge testére,
Veres hangyák fészket rakjanak melyjére,
Kígyók *Braszilétek* légyenek kezére.

Patkányok elljenek a' két bufányjába,
Szálgáljon Denevér vitorlás búbjába,
Rajzanak Darázsok terepék szakjába,
Kössenek a' pókok hálót Sinyónjába.

Mert olly *Renegata* Hazánknak sokat árt,
Példája Dámák közt tenne tetemes kárt,
Illyennek a' Mennykő tégyen éltére zárt,
Lelkéért el mondom száz nyóltzadik Zsóltárt.

Költek a' Mórva Vize partján
Sz. György Havának 20-dik napján 1790-dik Esztendő.

* — *

Cüßern meiner Bürger, deren Leibes
oder Lebens, Eiaenthum oder Ehre,
mittel = oder unmittelbar vergreift,
und erklärte alle
Strafen für empfindliche Folgen,
jener verbotenen Handlungen, die
theils zur Besserung des Verstrassen;
theils zur Warnung des Bespiels
dienen sollten.

Diese Grundregeln stellte ich unter
dem stets anschaulichen Bilde auf: daß
man erst dann ein Glied von einem Kör-
per trenne, wann es der kalte Brand er-
griffen, und erst dann das benachbarte
Gebäude einreisse, wann die Feuersbrunst
ganzen Strecken drohet.

Nun kam das Strafamt ins Gange,
und die Uebeltäter mehrten sich; ich schaf-
te die Blutgerüste ab, und nun wollten
die Schandbühnen brechen.

Bei diesem gefährlichen Widerspruch
konnte ich mich also unmöglich beruhigen.
Zwar hatte ich die Gesichte zum Zeu-
gen, daß noch keine Strafe ein einziges
Ver-

„ich brach also aus und entsam glück-
lich. —

„Als ich mich sicher sahe, war mir
doch wie aus dem Mond gefallen, oder
wie ein Gebrandmarkter der des Lan-
des verwiesen ist: denn, ungesund und
ehelos gemacht, konnte ich mich zu fei-
ner Arbeit, weder entschließen noch an-
bringen:

„Wie die Zucht, so die Frucht! War
ich bisher nur ein Handlanger gewesen,
so mußte ich jetzt lebenshalber ein An-
führer werden. —

„Ich entdeckte auf dem Lande einen
bemittelten Mann, der Tages zuvor,
Geld für Getreide, aus der Stadt ge-
holt hatte, und als ich ihm für einen
Unterthan eines solchen Reichthums hielte,
wo keine Todesstrafen wären, so brach
ich bey ihm ein, und wie ich bey seinem
Ueberrstand Gefahr sahe, ermordete ich
und beraubte ihn. —

„Nicht

